

Князь Горчаковъ е на миѣние, че заедно съ изпълнението на възложеното на тѣхъ послание комисаритѣ трѣбало би да се займжтъ и съ провѣрвяването точността на съобщениятъ Лорду Салисбюри фактове.

Подиръ едно размиѣняване на мислитѣ върху тая работа графъ Сентъ-Валлие прочита съчинений отъ него съ съгласието на Лорда Салисбюри проектъ за рѣшение.

„Пълномощниците на силитѣ, които сж се събрали на Конгресъ въ Берлинъ, като бидохж покѣртени отъ страданията на жителитѣ въ Родопитѣ, исказватъ миѣние, че на посланицитѣ въ Цариградъ може да се поржча да се споразумѣятъ съ Високата Порта за незабавното испращание на мѣстото на една европейска коммисия да провѣри вжжността на станжалитѣ беспорядци и да направи възможното за прѣкрятывание на злото“.

Този проектъ за рѣшение се приема отъ Конгреса съ единодушне.

Прѣдседателя забѣлжва и събранието се съгласява, че като взематъ това чуждо за тѣхнитѣ съвѣщания рѣшение, пълномощницитѣ дѣйствуватъ не като членове на Конгреса, а като прѣдставители на тѣхнитѣ правителства.

Засѣданието се закри на 5 $\frac{1}{2}$ часа.

(Подписали всичкитѣ пълномощници).

ПРОТОКОЛЪ № 19.

Засѣдание на 30/12 Иулия 1878.

Присѣтствовахж всичкитѣ пълномощници.

Засѣданието се отвори на 3 часа и протокола № 17 се прие.

Прѣдседателя напомня прошенията въ списъкъ № 14.

На дневенъ редъ стои довлнителний рапортъ на редакционната коммисия.

Г. Деспре казва, че коммисията е прочела още веднажж проекта за трактата и е повдигнала възражения противъ II членъ, въ който се говори за границитѣ на България. Постановлението въ параграфъ № 3 отъ тоя членъ, който казва, че българскитѣ войски и обози ше иматъ право да минаватъ